

Sygn. akt III CSK 197/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. G. i H. G.

przy uczestnictwie B. G., Z. G., M. G., J. K., A. K., W. K., M. S., M. Ł., I. G., E. P.,
B. K., R. R., J. J. i A. K.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Z. G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt III Ca 652/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015 r. – w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości – Sąd Okręgowy w Nowym Sączu częściowo zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 3 września 2014 r., a w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Uczestnik Z. G. wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymagającego wyjaśnienia, czy zgodnie z art. 153 k.c. rozgraniczenie nieruchomości nabytych w drodze uwłaszczenia na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych może nastąpić na podstawie granicy ewidencyjnej oraz czy na „stan prawny” składa się wyłącznie zakres posiadania samoistnego nieruchomości w dniu 4 listopada 1971 r., a dane ewidencyjne nie wchodzą w zakres „stanu prawnego” w rozumieniu art. 153 k.c. Ponadto skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występuje oczywista sprzeczność, gdyż w punkcie a) i b) sformułowano dostrzegane przez skarżącego zagadnienia prawne, a w punkcie c) oceniono je jako niebudzące wątpliwości, skoro stwierdzono, że naruszenie art. 153 k.c. było w tym aspekcie oczywiste.

Istotne zagadnienie prawne występuje w sytuacji, w której na tle rozpoznawanej sprawy wyłania się poważny, abstrakcyjny problem prawny wymagający pogłębionych analiz i rozważań Sądu Najwyższego, natomiast oczywista zasadność skargi zachodzi wtedy, gdy w konkretnej sprawie doszło do oczywistego, rażącego i widocznego „na pierwszy rzut oka” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, tj. gdy zarzuty sformułowane w skardze kasacyjnej są oczywiście zasadne. Jest jasne, że gdy skarga jest w tym znaczeniu oczywiście uzasadniona, nie może być w niej miejsca na poważne, istotne zagadnienie prawne.

Poza tym „zagadnienia” prawne zostały tak sformułowane, że w istocie są ukrytą krytyką ustaleń faktycznych, która jest w postępowaniu przed Sądem Najwyższym niedopuszczalna. Sąd Okręgowy zresztą omówił kwestię przebiegu

granicy w sposób wyczerpujący, prawidłowy i zgodny z judykaturą, stwierdzając, że granica prawna – co naturalne i bardzo częste – odpowiada granicy ewidencyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).